

socialisme?.. enxufisme!!!

política local

Hem de desmentir públicament les notícies que es feren córrer fa pocs dies relacionades amb el nostre grup.

Es deia que «els amics d'avant!..» havíem pretès coaccionar a la minoria municipal amb motiu de la creació en el nostre Ajuntament d'una plaça de *mayordom de cerimonies*.

Nosaltres, des del primer moment, hem discutit l'actuació dels regidors municipals, tant de la majoria com de la minoria.

Hem lluitat i lluitarem sempre amb la màxima independència, sense tenir cap necessitat de pactar amb uns ni amb altres.

No podem deixar de parlar de la creació d'aquest nou empleat municipal.

Fa ja molts dies que és del domini públic aquesta notícia, i encara que no s'hagi dit oficialment qui ha de desempenyar aquest nou càrrec, tothom ja assenyala amb el dit al ciutadà que se'n beneficiarà.

Si no estéssim acostumats a les baixes maniobres dels partits polítics locals, ens faria riure que per crear aquesta nova plaça s'hagin hagut de fer tantes maquiavèliques combinacions.

En la creació d'ella hi està d'acord la majoria i la minoria però aquesta última, aprofitant l'ocasió n'ha volgut treure'n *tajada*. Accepten la nova plaça (3.800 ptes. anyals) a condició de què es tornin a nomenar de plantilla, els empleats municipals que havien estat destituïts a redós de la revisió dels nomenaments fets durant la Dictadura, qual treball portà a terme un expert ciutadà que costà al poble de Figueres més de 6.000 ptes.

Tant la majoria com la minoria no actuen en mires als interessos comuns, solament procuren beneficiar-se mútuament, favor per favor, i el poble que pagui i calli.

Així és que aquests dos grups polítics que acostumen setmanalment a treure's els drapets al sol, quan es presenten casos com l'esmentat saben entendre's i actuar amb una harmonia envejable, encara que en aparença sembli el contrari.

No som detractors i voldríem que tothom mengés, però hem de protestar que per anar tips uns, altres passin gana.

Els homes de la majoria quan prepa-

raven les masses perquè els votessin, deien que exigirien les responsabilitats de les Dictadures, que rebaixarien el pressupost municipal perquè era una vergonya que fos molt més crescut que el d'altres ciutats de més habitants, que refarien la plantilla d'empleats, puix segons ells era un escàndol l'excessiva burocràcia, projectaven grans obres d'urbanització. Cada setmana dedicaven la primera plana del seu periòdic per inserir-hi estadístiques municipals, fent resaltar les disbauxes de la gent de la Dictadura.

¿Què han fet de tot això?..

Llàstima que no tinguem temps per fer un acurat estudi d'aquests primers anys de regnat republicà-socialista.

Tornant al cas que ha motivat aquestes ratlles, hem de lamentar novament que per anar contra l'erari municipal estiguin tan d'acord tots els regidors.

Voldríem que els ciutadans que foren destituïts del càrrec durant la Dictadura, sense causa justificada, fossin novament empleats, però no és lògic que aguantin els posats per la Dictadura i en col·loquin de nous per atencions purament particulars.

Hi ha qui ens diu: Homes, aquest ciutadà s'ho mereix, és un gran organitzador electoral, toca molt bé el «pito».

Bé, si políticament és una celebritat que el pagui qui tingui de menester-lo, però és massa planer que tingui d'ésser una nova càrrega pel poble.

Es veu ben bé que els nostres republicans-socialistes cada dia es tornen més socialistes (?)

Ara a preparar la plaça de *mayordom de cerimonies* de nit.

El demés són trons.

VÍCTOR MUNTANYÀ.

assemblea

Segons ens comuniquen, el dimecres, dia 25 de maig, tingué lloc al seu estatge l'assemblea del Centre de Dependents de Figueres.

Es tractaren de diversos assumptes d'ordre interior i s'aprovaren les bases que tenien d'ésser presentades a la patronal mercantil de Figueres, regnant un gran entusiasme respecte a l'esdevenidor de la novella entitat.

Segons sembla es tracta de modestes pretensions la qual cosa fa preveure una fàcil acceptació tota vegada que gairebé es sol·licita únicament l'aplicació de les lleis del treball establertes per la República espanyola.

atur forçós!

Aquesta és l'amenaça que té constantment astorat a l'obrer assalariat.

Més de 30 milions de famílies proletàries pateixen fam, afectades per aquest cranc del règim capitalista,... les famílies dels quals passen els seus miserables cossos i estómacs buits, ja mig corsecats per aquest fantasma de la tuberculosi, que té la missió d'acabar amb aquests innocents éssers... infants, dones i homes, que componen les famílies dels sense feina... i, oh paradoxal! aquesta societat capitalista, cristiana i civilitzada, permet que els seus «germans» es morin lentament d'inanició, mentre el mercat mundial està atapeït de mercaderies fins a l'extrem que es podrien amagatzemades... per manca de consum. I és que aquest règim que regeix, amb el sol afany d'apilar l'or embrutidor, no sent ni pot sentir el crit de fam i de justícia que llencen aquests desventurats que, després d'haver donat la joventut i la vida en profit del capital, es veuen despreciats i oblidats pels que han estat enriquits amb el seu ajut.

El desenvolupament del progrés mecànic ha avantatjat en els temps presents al progrés social, i d'aquesta desproporció n'ha nascut l'atur forçós.

Si la societat es redimís del verí capitalista que priva la seva evolució natural, el greu problema de l'atur forçós seria de fàcil solució, ja que des del moment en què la producció sobrepassa al consum, més poques hores de treball serien la solució per tal que tothom tingués dret a la vida, a la vegada que es justificaria que el progrés mecànic ha vingut per a redimir a l'humanitat.

FRANCESC SOLER.

Le Perthus, maig 1932.

Sabons i lleixius de totes classes

EL SIGLO

Avinguda de la República, 17

benvinguda

A Barcelona, on viuen, donà llum a una xamosa nena la muller del nostre bon amic Pere Seus.

Ens plau adreçar als novells pares la més cordial enhorabona.